

תנן במתניתין במסכת מקואות: רבי יהודה אומר חוטאים של צמר ושל שער אין חוצצין בטבילת אדם מפני שהמים באין בהן.

אמר רב יוסף אומר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי יהודה בחוטי שער העשויים משער שאינן חוצצים.

אמר ליה אבוי: מדבריך שאמרת הלכה כרבי יהודה, נשמע מכלל דבריך דפליגי רבנן על רבי יהודה בחוטאים העשויים משער, וסוברים שהם חוצצים כשקושרים בהם את שערות הראש. והלא תנא קמא לא הזכיר בדבריו חציצה בשערות האדם, ומוכח שסבר כי חוטאים אלו אינם מהוים חציצה בשיער האדם היות ושיער אינו מהודק בשיער. ומנין לך לומר שנחלקו בזה על רבי יהודה?

וכי תימא שמוכח מתוך דברי רבי יהודה שתנא קמא נחלק עליו אף בחוטי שיער המהודקים בשיער, משום דאי לאו דשמעינן מתנא קמא דאירי בחוטי שער — איחו נמי לא הוה מירי בחוטי שיער.

אין זה הכרח.

כי ודילמא מה שהזכיר רבי יהודה חוטי שיער, בגדר "כשם" הזכירם. וכך קאמר לחו רבי יהודה לרבנן [תנא קמא]: כי היכי דמודיתו לי בחוטי שער שאינם חוצצים בשיער, אודו לי נמי בחוטי צמר שאינם חוצצים.

איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל: מודים חכמים לרבי יהודה בחוטי שער שאינם חוצצים.

תניא בבביתא נמי הכי שמודים חכמים לרבי יהודה בחוטי שער:

חוטי צמר חוצצין, חוטי שער אינן חוצצין.

רבי יהודה אומר: של צמר ושל שער אין חוצצין.

אמר רב נחמן בר יצחק: מתניתין נמי דיקא שלא נחלקו חכמים בחוטי שער.

דקתני: יוצאה אשה בחוטי שער בין משלה תלושים בין משל חברתה

ומדייקנן: מתניתין — מני?

אילימא רבי יהודה אמרה למתניתין, אם כן מדוע אמרה המשנה חוטי שער, ולא יותר, והרי חוטי צמר נמי אינם חוצצים לפיו.

אלא לאו, מתניתין רבנן היא. ושמע מינה בחוטי שער לא פליגי רבנן על רבי יהודה.

ומסקינן: שמע מינה.

שינונו במשנה לא תצא האשה בטוטפת:

מפני שחונקת את עצמה בה, והשו"ע כתב שני דינים בקטלא, אחד אסור מצד שהוא תכשיט [שג, ז], ואחד משום שהוא חוצץ בטבילה [שג, ב].

שבת [יט, ז] מנה זאת כתכשיט, והוא אוסר [יט, י] חוטאים צבועים בצואר מחשש שתראה אותן לחברותיה וראה מגיד משנה שם. ובהלכות מקואות [ס, ז] כתב שקטלא חוצצת בטבילה